

stemmer derfor, at disse Beløb ogsaa skal indgaa paa Statens Reguleringskonto i Danmarks Nationalbank, ligesom Overførsel til denne Konto i det hele taget skal foregaa successivt, efterhaanden som Afgiften indgaa.

Til Ændringsforslag Nr. 101.

I Tilknytning til Ændringsforslag Nr. 100 er som nyt Stk. 2 til § 51 foreslaaet, at selve de afleverede Værdipapirer ogsaa efterhaanden skal deponeres i Danmarks Nationalbank, som derefter efter Forhandling med Finansministeren afhænder dem for Statskassens Regning. Dette kan dog ikke gælde de modtagne Forskrivninger for bunden Opsparing, for hvilke et til Forskrivningen svarende Beløb blot skal overføres til Reguleringskontoen.

Et *Mindretal inden for Flertallet* bestaaende af Aksel Møller, Victor Larsen og Christmas Møller ønsker for sit Vedkommende at udtale:

Det her behandlede Lovforslag er paa to betydningsfulde Omraader i Modsætning til de Krav, som Mindretallets Parti har stillet til en Eengangsskat. For det første bygger det ikke — som ønsket ved Partiets Repræsentantskabsmøde d. 27. April i Aar — paa et saa bredt Grundlag, at den inflationsbefordrende Del af Købekraften direkte rammes. For det andet fritager den ikke de fiktive Stigninger paa Ejendomme og andre Kapitalrepræsentativer for at inddrages under Beskatningen.

Derved kommer den foreslaaede Lov i særlig Grad til at gaa ud over Landets Erhvervskapital med den deraf følgende Fare for Produktion og Beskæftigelse, og denne Del af Kapitalbesidderne bringes takket være de nominelle Stigninger i en Tilstand af Illikviditet, der yderligere kan forsinke Reproduktionen inden for vore Importmuligheders Ramme af de Varemængder, der i det lange Løb alene kan afbøde Presset fra den overflødige Købekraft.

Imidlertid erkender Mindretallet, at Nødvendigheden af dybtgaaende Indgreb

over for Pengerigeligheden er til Stede, og da det formentlig med Rette kunde befyrgtes, at saadanne Indgreb vilde blive endnu mere tyngende enten i Form af en Investeringsskontrol eller et skærpet Skatteforslag, hvis den konservative Indflydelse savnedes ved Forslagets Udarbejdelse, har dets Parti allerede før Forslagets Fremsættelse ment at maatte øve Indflydelse paa dets Bestemmelser saaledes, at Urimelighederne fjernes, formindskedes eller afbødedes.

Det har for Mindretallet været af Betydning for dets Tiltrædelse, at der før Fremsættelsen opnaaedes en Bestemmelse om Paaligning af et Stabiliseringslaan, for hvilket Frigørelse kunde opnaas ved Indbetaling af en Formueafgift svarende til Halvdelen af Laanet. Det derved opnaaede Nedslag i den samlede Beskatning har lettet Byrderne i betydelig Grad. Paa samme Maade har Bestemmelsen om et „Loft“ over Ejendomsskyldstigningen — om end det langt fra kan anses for tilstrækkeligt — jævnet Vejen til Mindretallets Tilslutning.

Derudover har Mindretallet Grund til at anse en Del af de i Udvalget opnaaede Ændringer for tilfredsstillende. Dette gælder især Reglerne om Lempelse for Aktionærer i de saakaldte „Familieaktieselskaber“, Gennemførelsen af „Loftet“ over Ejendomme erhvervet i Stigningsperioden, Mildnelse af Skattevirkningen paa Arv og Kapitaludvidelser i Stigningsperioden, Nedsættelse af den skattepligtige Værdi af Skibe, Søassurancebeløb og Henlæggelser til visse Fonds, Lettelserne for de Selvpensionister, hvis Formue afkaster et særlig ringe Udbytte, Udvidelsen af den laanepligtige Kreds til at gælde en lang Række Foreninger og Institutioner samt Nedsættelsen af det afgiftsfri Fradrag fra 35 000 Kr. til 30 000 Kr., der inddrager flere, men gør det paa en Maade, som ikke øger Byrderne uforholdsmæssigt.

Mindretallet havde imidlertid haabet, at det havde været muligt at faa Virkningen af de fiktive Stigninger begrænset, og har gjort sig Anstregelser for at overbevise om Hensigtsmæssigheden heraf.